# Allah phán: Khi người bề tôi của TA định tâm làm một điều xấu nào đó thì các ngươi chớ ghi tội cho y mà hãy ghi khi nào y đã làm, nhưng khi y đã làm thì các ngươi hãy ghi một tội tương ứng với việc làm đó của y, còn nếu y bỏ, không làm điều xấu đó vì TA thì các ngươi hãy ghi cho y một điều tốt.

Ông Abu Huroiroh thuật lại rằng Thiên Sứ của Alalh - cầu xin Allah ban bằng an và phúc lành cho Người, nói: "Allah phán: Khi người bề tôi của TA định tâm làm một điều xấu nào đó thì các ngươi chớ ghi tội cho y mà hãy ghi khi nào y đã làm, nhưng khi y đã làm thì các ngươi hãy ghi một tội tương ứng với việc làm đó của y, còn nếu y bỏ, không làm điều xấu đó vì TA thì các ngươi hãy ghi cho y một điều tốt. Khi người bề tôi của TA định tâm làm một điều tốt nhưng không làm thì các ngươi hãy ghi cho y một điều tốt, còn khi y đã làm thì các ngươi hãy ghi cho y mười điều tốt và nhân lên đến bảy trăm lần."

[Sahih (chính xác)] [Do Al-Bukhari và Muslim ghi]

Đây là lời phán của Allah đến các Thiên Thần được Ngài giao nhiệm vụ ghi chép các việc làm của con người. Nó là bằng chứng cho thấy hồng phúc của Allah dành cho con người. Lời của Allah "Khi người bề tôi của TA định tâm làm một điều xấu nào đó thì các ngươi chớ ghi tội cho y mà hãy ghi khi nào y đã làm", việc làm có thể mang hàm ý việc làm của trái tim và việc làm của thể xác. Bởi lẽ có những cơ sở cho thấy việc làm của trái tim có thể bị bắt tội như Allah đã phán: {Và ai có ý định làm điều xúc phạm một cách sai quấy trong đó thì TA sẽ cho y nếm một hình phạt đau đớn.} [Chương 22 – Al-Hajj, câu 25]; và trong một hadith sahih, Thiên Sứ của Allah nói “Khi hai người Muslim giao chiến với nhau bàng kiếm thì người giết và người bị giết đều ở trong Hỏa Ngục” thì các vị Sahabah bảo: người giết thì không có gì để nói nhưng người bị giết sao phải bị chứ? Thiên Sứ của Allah nói: “Bởi vì y cũng đã cố hết sức để giết chết người anh em của y”. Lời của Allah “Khi người bề tôi của TA định tâm làm một điều xấu nào đó thì các ngươi chớ ghi tội cho y mà hãy ghi khi nào y đã làm”, đây chỉ là ý định của con tim, nó đã lên kế hoạch cho hành động nhưng chưa được thực hiện. Lời của Allah “nhưng khi y đã làm thì các ngươi hãy ghi một tội tương ứng với việc làm đó của y” tức chỉ ghi một tội duy nhất tương ứng với một điều xấu đã làm, không được ghi hơn. Allah phán: {Ai đến trình diện Allah với một điều phúc lành thì sẽ được hưởng mười điều lành tương tự, ngược lại, ai đến gặp Allah với một điều xấu thì sẽ bị phạt bằng một điều xấu tương tự. Và họ sẽ không bị đối xử bất công.} [Chương 6 – Al-An’am, câu 160]; {Ai làm điều xấu thì chỉ bị phạt ngang bằng với viếc xấu đó, còn ai làm điều thiện, bất luận nam hay nữ, và có đức tin thì sẽ được vào Thiên Đàng nơi mà họ sẽ hưởng nguồn bổng lộc vô tận.} [Chương 40 – Ghafir, câu 40]. Lời của Allah “còn nếu y bỏ, không làm điều xấu đó vì TA thì các ngươi hãy ghi cho y một điều tốt”, việc từ bỏ điều xấu kem theo điều kiện vì Allah có nghĩa là vì sợ Ngài, sợ sự trừng phạt

của Ngài; còn từ bỏ là do không có khả năng thực hiện hoặc do sợ tạo vật nào đó của Ngài hoặc do sự chống lại của người khác thì không được ghi cho ân phước, ngược lại có thể sẽ bị ghi một điều tội. Lời của Allah "Khi người bề tôi của TA định tâm làm một điều tốt nhưng không làm thì các ngươi hãy ghi cho y một điều tốt", đây là hồng phúc của Allah dành cho đám bề tôi của Ngài, Ngài đáng được ca ngợi và táng dương, có ân huệ nào lớn hơn ân huệ này của Ngài, có ý định làm điều tốt thì được một điều tốt nhưng khi đã làm thì sẽ được cho mười điều tốt và được nhân lên đến bảy trăm lần. Và trong hadith này, Thiên Sứ của Allah dẫn nguyên văn lời phán của Allah "Allah phán: Khi người bề tôi của TA..." nhưng đây không phải là Qur'an, không phải là tạo vật bởi lời phán của Allah không phải là tạo vật của Ngài mà là lời nói của Ngài.

http://www.sunnah.global/hadeeth/vi/show/8314